

K o l u m b i a n KATULAPSET

Koti Katulapselle ry:n Kolumbian-työn tiedotuslehti lokakuu 2015

Por una Sonrisan toiminnanjohtaja tekee työtä vapaaehtoisena

”Suurin palkinto on se, kun lapsi hymyilee iloisesti ja haluaa.”

Tutustuin Por una Sonrisan toiminnanjohtajaan **Liliana Sevillaan** jo 2000-luvulla, jolloin hän työskenteli Misericordia en Acción -järjestössä. Hän on pieni, hento ja lempeästi hymyilevä nainen, joka tekee uskomattoman pitkiä työpäiviä ilman palkkaa. Yksi hänen ominaisuuksistaan on vaatimattomuus, ja jouduinkin melko tavalla suostuttelemaan, ennen kuin puhelinhaastattelun tekeminen onnistui.

Kun kysyin Lilialta hänen lapsuudestaan ja nuoruudestaan, hän kertoi varttuneensa onnellisessa ja rakkaudessa kodissa keskimmäisenä seitsemästä sisaruksesta. Hän kävi tyttökoulun ja aloitti ylioppilaaksi päästyään tuotantotalouden opinnot päämääränään valmistua insinööriksi. Opinnut kuitenkin keskeytyivät useistakin eri syistä. Ehkä painavin syy oli uskoontulo, jonka myötä hänelle avautui uusi arvomaailma ja uusi näky elämäntehtävästä.

”Sain kutsumuksen katulapsityöhön unessa”, Liliana kertoo. ”Olin siinä unessa rukoilemassa katulasten puolesta, kun lapset tulivat luokseni ja sanoivat: 'Älä ainoastaan rukoile meidän puolestamme, vaan tule auttamaan meitä.' Pian sen jälkeen aloitin aktiivisen katulapsityön Punaisen Ristin vapaaehtoisena. Liityin myös JUCUMin (Missionuoret) ryhmään, joka kävi kahtena iltana viikossa tapaamassa katulapsia nyt jo puretussa **El Cartuchon** slummissa. Vierailimme vaarallisissa huumeluolissa ja jaoimme lapsille ja nuorille leipää ja kaakaota.

Noista ajoista on jo 20 vuotta. Kaikki nämä vuodet olen Jumalan johdatuksessa saanut auttaa hädänalaisia lapsia ja heidän perheitään. Olen aina tehnyt tätä työtä vapaaehtoisena, mutta Jumala on ollut uskollinen ja osoittanut minulle rakkautta antamalla monien eri ihmisten kautta kaiken, mitä olen tarvinnut.”

Työtä ja opiskelua

”Yleensä toimitaan niin, että ensin opiskellaan ja sitten aloitetaan työnteko”, Liliana jatkaa. ”Minun kohdallani kävi päinvastoin. Aloitin pätevyitymisen vasta hankittuani käytännön kokemusta lasten kanssa

työskentelystä. Suoritin useita kursseja, joissa perehdyttiin syrjäytyneiden lasten ja nuorten erityisongelmiin. Opiskelin myös useita vuosia teologiaa ja kävin kolmivuotisen evankelistakoulun. Sain jatkuvasti käytännön kokemusta tekemällä vapaaehtoistyötä JUCUMissa ja useissa muissakin kristillisissä järjestöissä. Ennen Por una Sonrisa -järjestön perustamista työskentelin pitkään Misericordia en Acciónin lastenkodissa mm. lastenohjaajana, rahastonhoitajana ja johtokunnan jäsenenä.

Ennaltaehkäisevä työ avainasemassa

Olin mukana, kun Misericordia en Acciónin lastenkodin yhteyteen perustettiin siskojeni **Jasbleidyn** ja **Marthan** aloitteesta Pepe-kerho. PEPE on lyhennys sanoista Programa de Educación Preescolar (esikouluopetusohjelma). Esikouluopetus on tärkeällä sijalla, mutta vielä sitäkin tärkeämpänä pidämme sitä, että lapset oppivat tuntemaan Jumalan. Työ on hyvin palkitsevaa, sillä pienet lapset ovat vastaanottavaisia ja heihin voi vaikuttaa aivan eri tavalla kuin nuoriin, jotka ovat kasvaneet rikollisuuden ja huumeiden parissa. Olen tehnyt paljon töitä nuorten kanssa, ja tiedän miten tärkeää ennaltaehkäisevä työ on.”

Kokemukset Misericordia en Acciónin Pepe-kerhosta olivat niin rohkaisevia, että Sevillan sisarusten mielessä syntyi ajatus päiväkerhotoimintaan keskittyvän uuden järjestön perustamisesta. Oli paljon rukousta, mukaan tuli uusia ihmisiä, ja vihdoinkin vuonna 2012 uusi järjestö rekisteröitiin nimellä Por una Sonrisa – Hymyn tähden. Tällä hetkellä Por una Sonrisa auttaa yli kuuttakymmentä lasta, joista lähes kaikilla on suomalaiset kummit. Lapset ovat 3-5 -vuotiaita tullessaan avun piiriin, ja heitä autetaan siihen asti, kun he täyttävät 17 vuotta.

Kun kysyin Lilianalta, mitä työ lasten hyväksi antaa hänelle, hän vastasi: ”Suurin palkinto on se, kun lapsi hymyilee iloisesti

ja haluaa minua. Haluan kertoa yhdestä lapsestamme, **Nicole Stephaniesta**. Hän syntyi vuonna 2005 ja on nyt 10-vuotias. Hän asuu vanhempiensa ja **Samuel**-veljensä kanssa El Amparon slummissa. Hän oli 4-vuotias, kun Jasbleidy ja Martha tutustuivat häneen. Hänet otettiin Pepe-kerhoon, jossa hän kävi kaksi vuotta. Sen jälkeen hän meni valtion kouluun, ja nyt hän on alakoulun viidennellä luokalla ja menestyy erittäin hyvin. Hän on iloinen ja tottelevainen tyttö. Kun hänellä on vapaata koulusta, hän auttaa meitä Pepe-kerhossa pelaamalla ja askartelemalla pienten lasten kanssa. Sunnuntaisin hän auttaa pyhäkoulunopettajaa.”

Haastattelun loppuksi Liliana kiittää lasten ja työntekijöiden puolesta kaikkia suomalaisia tukijoita: ”Tuhannet kiitokset tuesta ja rukouksista. Teidän apunne on tullut todella suureen tarpeeseen. Kiitos Jumalalle kaikista niistä, jotka rakkaudenlahjoillaan ovat tehneet Por una Sonrisan toiminnan mahdolliseksi ja olleet mukana toteuttamassa Jumalan tahtoa monen lapsen ja perheen elämässä.”

Leila Ponkala

Nicole Stephanie

Kummilasten osoite:

Fundación Por Una Sonrisa/lapsen etu- ja sukunimi
Carrera 31 No 1 G 41
Santa Isabel Occidental, Bogotá, Colombia

Toimitus ja taitto:

Leila Ponkala, Eila Kurtén
Osoite: Kauppiaankatu 6 C 34
00160 Helsinki

Kukonaskelin kohti rauhaa – Kolumbian sisällissodan kärsijänä jo useampi sukupolvi

Paula Schuth

Vaikka rauhanneuvottelut Kolumbiaa vuosikymmeniä koetelleen sisällissodan taltuttamiseksi ovat vihdoinkin saaneet tuulta purjeisiin, joka kymmenes kolumbialainen elää tälläkin hetkellä pakolaisena omassa maassaan.

48 miljoonan asukkaan Kolumbiassa on maailmanlaajuisesti Syyrian jälkeen toiseksi eniten sisäisiä pakolaisia. Arvioiden mukaan jopa viisi ja puoli miljoonaa kolumbialaista on pitkittyneen konfliktin seurauksena joutunut pakenemaan kodistaan.

Sisäisten pakolaisten määrä ennätyslukemissa

YK:n määritelmän mukaan maan sisäiset pakolaiset ovat ihmisiä tai ihmisryhmiä, jotka ovat joutuneet tai tulleet pakotetuiksi jättämään kotinsa aseellisen konfliktien, yleisen väkivallan, ihmisoikeusloukkausten, luonnonkatastrofien tai ihmisen aiheuttamien katastrofien vuoksi, ja jotka eivät ole ylittäneet kansainvälisesti tunnustettuja valtioiden rajoja. Kansainvälisessä oikeudessa maan sisäiselle pakolaiselle ei ole määritelmää, eivätkä kansainväliset pakolaislait koske ihmisiä, jotka eivät ole ylittäneet valtioiden välistä rajaa.

Maailman maiden sisäisten pakolaisten määrä nousi viime vuoden lopulla ennätyslukemiin, yli 33 miljoonaan. Maan sisäiset pakolaiset ovat usein köyhempiä ja heikommissa asemassa kuin viralliset pakolaiset, eivätkä he pysty matkustamaan niin kauas konfliktialueilta.

Rauhanneuvottelut etenevät

Syyskuun lopulla Kolumbian konfliktin osa-

puolet, virallista hallintoa edustava presidentti Juan Manuel Santos ja vasemmistolaisen kapinallisryhmän FARC:in komentaja Rodrigo Londoño pääsivät sopuun historiallisen rauhansopimuksen tärkeimmistä suuntaviivoista. Itse sopimus on määrä allekirjoittaa viimeistään ensi vuoden maaliskuussa. Sopimuksen allekirjoittaminen lopettaisi vuonna 1964 alkaneen konfliktin, jossa on kuollut ainakin 220 000 ihmistä. Tilanne näyttää toiveikkaalta, vaikka tie rauhanomaiseen yhteiskuntaan ei olekaan helppo ja osa siviiliväestöstä on yhä vieläkin jatkuvassa avun tarpeessa.

Siviiliväestö kärsijänä

Sisällissodasta on kärsinyt vuosikymmenien aikana jo useampi sukupolvi. Osa tämän Etelä-Amerikan toiseksi väkirikkaimman maan väestöstä on syntynyt ja elänyt koko elämänsä sisäisinä pakolaisina. Sisäinen pakolaisuus on tarkoittanut sadoille tuhansille omasta kodista ja elinkeinostaan luopumista sekä uuden aloittamista jossakin aivan muualla.

Varsinkin maaseudun siviiliväestö on joutunut konfliktin jalkoihin. Tuhannet perheet ovat joutuneet pakenemaan väkivallan takia kaupunkien slummeihin. Monilla on myös vakavia traumoja kokemiensa kauheuksien takia. Samalla myös ihmisten luottamus valtioon on heikko, eikä moni kolumbialainen ole koskaan elänyt rauhan-aikaa. Väkivalta on valitettavan usealle osa arkea.

Lapset ja nuoret avuntarpeessa

Kriisin seurauksena erityisesti lasten ja nuorten asema on heikko. Pakolaislasten

koulunkäyntimahdollisuudet ovat rajallisia ja useat perheet elävät köyhyysrajan alapuolella. Lähes puolet kolumbialaislapsista ja nuorista elää köyhyydessä. Alkuperäiskansoihin lukeutuvien lasten tilanne on vieläkin heikompi. Heistä jopa kaksi kolmesta kärsii ruuanpuutteesta ja yhtä monelta on evätty mahdollisuus koulutukseen. Siviiliväestö tarvitsee tälläkin hetkellä apua ja tukea, erityisesti kaikista haavoittuvaisimmat ryhmät, kuten naiset, lapset ja nuoret.

Vaikea tie rauhaan

Kolumbian armeija on taistellut vasemmistolaismielistä sissiryhmittymä FARC:ia vas-

taan jo puolen vuosisadan ajan. Väkivallan kierre on aiheuttanut siviiliväestölle mitaamattomia inhimillisiä kärsimyksiä. Mahdollisuudet rauhan aikaansaamiseksi ovat nyt parantuneet ja kehityssuunta on toiveikas. Ongelmallista on kuitenkin se, että väkivallan kierre on juurtunut maahan järjestäytyneen rikollisuuden, kuten huumekaupan muodossa. Myös korruptio on suuri ongelma ja vauraus maassa on hyvin epätasaisesti jakautunutta. Vaikka Kolumbian talous on kasvanut voimakkaasti 1990-luvun alun talouden liberalisoitumisen ja ulkomaisien investointien sallimisen seurauksena lähes puolet maan väestöstä elää vieläkin köyhyydessä.

KANNATUSJÄSENMAKSU VUODELLE 2015

Koti Katulapselle ry sai viime vuonna 30 uutta kannatusjäsentä. Kannatusjäsenmaksuista kertyi 750 euroa ja tuo summa yhdessä varainhankinnan tuoton kanssa riitti kattamaan tilitoimiston palkkion ja muut hallinnolliset kulut. Toivomme kuitenkin, että saisimme lisää kannatusjäseniä tänä vuonna.

Vuoden 2015 kannatusjäsenmaksu on 25 euroa ja sen voi maksaa Koti Katulapselle ry:n tilille FI51 1078 3000 2437 65, Nordea. Viitenumero on 50050.

Jos haluat ryhtyä kannatusjäseneksi, voit tehdä sen maksamalla kannatusjäsenmaksun. Sinun tarvitsee ilmoittaa meille yhteystietosi vain siinä tapauksessa, ettei sinulle tule kumpaakaan tiedotuslehdistämme. Yhteystietojen ilmoittaminen onnistuu joko puhelimitse (044-3667009), sähköpostitse (info@kotikatulapselle.com) tai nettisivujen kautta (www.kotikatulapselle.com). Ilmoittautumislomakkeen linkki löytyy etusivulta kohdasta *Erilaisia tapoja auttaa*.

AVUSTUSPROJEKTI JATKUU

Keräämme edelleen varoja Por una Sonrisan slummityölle. El Amparon slummissa asuvista perheistä monet ovat maansisäisiä pakolaisia, jotka ovat väkivaltaisuuksissa menettäneet kotinsa ja toimeentulon lähteensä.

Projektin tilinumero on Nordea FI51 1078 3000 2437 65 ja viitenumero 26262. Jumala lahjaasi siunatkoon!

KOTI KATULAPSELLE RY

Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki

Puh. 044-3667009

info@kotikatulapselle.com

www.kotikatulapselle.com

Lahjoitustili: FI51 1078 3000 2437 65, Nordea

Rahankeräyslupa: 2020/2010/4397

